

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

1. จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปร

สังเกตได้ในโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุการใช้คอมพิวเตอร์ของครู

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุการใช้คอมพิวเตอร์ของครู

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุการใช้คอมพิวเตอร์ของครู

1. โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุการใช้คอมพิวเตอร์ของครูตามสมมติฐานที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุการใช้คอมพิวเตอร์ของครูที่ปรับเป็นโมเดลประหยัดความหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ มีดังนี้

COM	แทน	ตัวแปรแฝงการใช้คอมพิวเตอร์
JMOT	แทน	ตัวแปรแฝงแรงจูงใจในการทำงาน
JSAT	แทน	ตัวแปรแฝงความพึงพอใจในการทำงาน
MENT	แทน	ตัวแปรแฝงสุขภาพจิต
STRESS	แทน	ตัวแปรแฝงความเครียด
EQ	แทน	ตัวแปรแฝงความฉลาดทางอารมณ์
X1	แทน	เพศ
X2	แทน	อายุ
X3	แทน	รายได้
X4	แทน	ระดับการศึกษา
X5	แทน	ระดับชั้นในการสอน
X6	แทน	ประสบการณ์ในการสอน
Y1	แทน	แรงจูงใจในการทำงาน
Y2	แทน	ความสำเร็จ

Y3	แทน	การได้รับการยกย่อง
Y4	แทน	ความก้าวหน้า
Y5	แทน	ลักษณะของงานที่ทำ
Y6	แทน	ความรับผิดชอบ
Y7	แทน	สุขภาพจิตด้านสภาพจิตใจ
Y8	แทน	สุขภาพจิตด้านสมรรถภาพของจิตใจ
Y9	แทน	สุขภาพจิตด้านคุณภาพของจิตใจ
Y10	แทน	สุขภาพจิตด้านปัจจัยสนับสนุน
Y11	แทน	ความเครียดด้านร่างกาย
Y12	แทน	ความเครียดด้านอารมณ์
Y13	แทน	ความเครียดด้านปัญญา
Y14	แทน	ความเครียดด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
Y15	แทน	ความฉลาดทางอารมณ์ด้านส่วนบุคคล
Y16	แทน	ความฉลาดทางอารมณ์ด้านระหว่างบุคคล
Y17	แทน	ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการปรับตัว
Y18	แทน	ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการจัดการและ บริหารความเครียด
Y19	แทน	ความฉลาดทางอารมณ์ด้านภาวะอารมณ์ทั่วไป
Y20	แทน	การใช้คอมพิวเตอร์จัดการการสอน
Y21	แทน	การใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอน
Y22	แทน	การใช้คอมพิวเตอร์ติดต่อสื่อสารและค้นหาข้อมูล
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
<i>SD</i>	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
<i>Chi-square</i>	แทน	ค่าสถิติไค-สแควร์
<i>p</i>	แทน	ค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ
<i>df</i>	แทน	องศาอิสระ
<i>GFI</i>	แทน	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน
<i>AGFI</i>	แทน	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว
<i>CFI</i>	แทน	ค่าวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ

<i>Standardized RMR</i>	แทน	ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
<i>RMSEA</i>	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์
<i>Largest Standardized Residual</i>	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุด
<i>R-SQUARE</i>	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
<i>TE</i>	แทน	อิทธิพลรวม
<i>IE</i>	แทน	อิทธิพลทางอ้อม
<i>DE</i>	แทน	อิทธิพลทางตรง
<i>n</i>	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

1. จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ จำแนกตามลักษณะต่าง ๆ

ตัวแปร	จำนวน ($n=400$)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	54	13.50
หญิง	346	86.50
2. อายุ		
20 - 30 ปี	7	1.75
31 - 40 ปี	32	8.00
41 - 50 ปี	243	60.75
51 - 60 ปี	118	29.50
3. รายได้		
5,001 – 10,000 บาท	6	1.50
10,001 – 15,000 บาท	31	7.75
15,001 – 20,000 บาท	68	17.00
ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป	295	73.75

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน (n=400)	ร้อยละ
4. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	0.75
ปริญญาตรี	353	88.25
ปริญญาโท	44	11.00
5. ระดับชั้นในการสอน		
ประถมศึกษาปีที่ 1	55	13.75
ประถมศึกษาปีที่ 2	60	15.00
ประถมศึกษาปีที่ 3	61	15.25
ประถมศึกษาปีที่ 4	69	17.25
ประถมศึกษาปีที่ 5	64	16.00
ประถมศึกษาปีที่ 6	91	22.75
6. ประสบการณ์ในการสอน		
น้อยกว่า 5 ปี	18	4.50
5-10 ปี	16	4.00
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	366	91.50

จากตารางที่ 11 การแจกแจงความถี่และร้อยละ ครูที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย 54 คน เพศหญิง 346 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 และ 86.50 ตามลำดับ ส่วนใหญ่อายุ 41 - 50 ปี จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 60.75 รองลงมาคืออายุ 51 - 60 ปี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 อายุ 31 - 40 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และอายุ 20 - 30 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไปจำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 73.75 รองลงมาคือ 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 มีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 และ 5,001 - 10,000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบปริญญาตรี จำนวน 353 คน คิดเป็นร้อยละ 88.25 รองลงมาเป็นระดับปริญญาโท จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 ส่วนใหญ่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.75 รองลงมาคือชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.25 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 64 คน

คิดเป็นร้อยละ 16.00 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.25 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 366 คน คิดเป็นร้อยละ 91.50 รองลงมาคือ 5 - 10 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 และน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ของตัวแปร
สังเกตได้ในโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุการใช้คอมพิวเตอร์ของครู

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปร
สังเกตได้ใน โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของครู

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	Skewness	Kurtosis
<u>ตัวแปรแฝงแรงจูงใจในการทำงาน</u>				
1. แรงจูงใจในการทำงาน	4.03	0.49	-1.09	4.86
<u>ตัวแปรแฝงความพึงพอใจในการทำงาน</u>				
2. ความสำเร็จ	3.89	0.50	-0.01	0.40
3. การได้รับการยกย่อง	3.76	0.59	-0.04	0.00
4. ความก้าวหน้า	3.56	0.71	-0.25	0.45
5. ลักษณะของงานที่ทำ	3.88	0.61	-0.30	1.04
6. ความรับผิดชอบ	3.89	0.55	0.00	-0.18
<u>ตัวแปรแฝงสุขภาพจิต</u>				
7. สุขภาพจิตด้านสภาพจิตใจ	4.13	0.63	-0.59	-0.48
8. สุขภาพจิตด้านสมรรถภาพของจิตใจ	3.88	0.54	0.07	0.50
9. สุขภาพจิตด้านคุณภาพของจิตใจ	3.61	0.41	0.47	0.03
10. สุขภาพจิตด้านปัจจัยสนับสนุน	3.74	0.58	0.05	0.00
<u>ตัวแปรแฝงความเครียด</u>				
11. ความเครียดด้านร่างกาย	2.25	0.75	0.40	0.05
12. ความเครียดด้านอารมณ์	1.92	0.73	0.87	0.77
13. ความเครียดด้านปัญญา	1.91	0.67	0.48	-0.26
14. ความเครียดด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	1.64	0.53	0.74	0.12

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	$Skewness$	$Kurtosis$
<u>ตัวแปรแฝงความฉลาดทางอารมณ์</u>				
15. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านส่วนบุคคล	3.69	0.58	0.23	-0.57
16. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านระหว่างบุคคล	3.88	0.55	-0.47	0.40
17. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการปรับตัว	3.30	0.68	-0.07	0.12
18. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการจัดการและบริหาร				
ความเครียด	3.56	0.74	-0.23	0.02
19. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านภาวะอารมณ์ทั่วไป	4.09	0.57	-0.38	-0.30
<u>ตัวแปรแฝงการใช้คอมพิวเตอร์</u>				
20. การใช้คอมพิวเตอร์จัดการการสอน	3.17	1.08	-0.37	-0.61
21. การใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอน	2.04	1.03	0.88	0.17
22. การใช้คอมพิวเตอร์ติดต่อสื่อสารและค้นหาข้อมูล	1.96	0.84	0.70	-0.16

จากตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตของตัวแปรในแต่ละกลุ่มตัวแปรแฝงสามารถแยกพิจารณาในแต่ละตัวแปรดังต่อไปนี้

ตัวแปรแฝงแรงจูงใจในการทำงานมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.03 แสดงให้เห็นว่าครูประถมศึกษาส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการทำงานอยู่ในระดับมาก

ตัวแปรแฝงความพึงพอใจในการทำงาน มีตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุด คือ ความสำเร็จและความรับผิดชอบ โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.89 แสดงให้เห็นว่าครูประถมศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการทำงานด้านความสำเร็จและความรับผิดชอบอยู่ในระดับมาก

ตัวแปรแฝงสุขภาพจิต มีตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุด คือ สุขภาพจิตด้านสภาพจิตใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.13 แสดงให้เห็นว่าครูประถมศึกษาส่วนใหญ่มีสุขภาพจิตด้านสภาพจิตใจอยู่ในระดับมาก

ตัวแปรแฝงความเครียด มีตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุด คือ ความเครียดด้านร่างกาย โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 2.25 แสดงให้เห็นว่าครูประถมศึกษามีความเครียดด้านร่างกายอยู่ในระดับน้อย

ตัวแปรแฝงความฉลาดทางอารมณ์ มีตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุด คือ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านภาวะอารมณ์ทั่วไป โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.09 แสดงให้เห็นว่าครูประถมศึกษาที่มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านภาวะอารมณ์ทั่วไปอยู่ในระดับมาก

ตัวแปรแฝงการใช้คอมพิวเตอร์ มีตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุด คือ การใช้คอมพิวเตอร์จัดการการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.17 แสดงให้เห็นว่าครูประถมศึกษามีพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝง พบว่าตัวแปรทุกตัวมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานใกล้เคียงกันและมีการกระจายไม่มาก โดยมีค่า 0.49 - 1.08 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นตัวแทนที่ดีของข้อมูลทั้งหมด

เมื่อพิจารณาถึงค่าความเบ้และความโด่ง พบว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความเบ้และค่าความโด่งเข้าใกล้ 0 ยกเว้นตัวแปรสังเกตได้แรงจูงใจในการทำงานมีค่าความโด่งเท่ากับ 4.86

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุการใช้คอมพิวเตอร์ของครู

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ 28 ตัวแปร แสดงดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ในโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการใช้คอมพิวเตอร์ของครู

	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9	Y10	Y11	Y12	Y13	Y14	Y15	Y16	Y17	Y18	Y19	Y20	Y21	X1	X2	X3	X4	X5	X6	
Y1	1.000																											
Y2	.495**	1.000																										
Y3	.426**	.751**	1.000																									
Y4	.424**	.567**	.698**	1.000																								
Y5	.602**	.576**	.540**	.597**	1.000																							
Y6	.452**	.624**	.614**	.596**	.660**	1.000																						
Y7	.384**	.289**	.245**	.222**	.359**	.321**	1.000																					
Y8	.454**	.386**	.399**	.358**	.467**	.478**	.504**	1.000																				
Y9	.468**	.320**	.333**	.281**	.414**	.397**	.336**	.454**	1.000																			
Y10	.301**	.357**	.295**	.334**	.376**	.307**	.393**	.372**	.240**	1.000																		
Y11	-.041	-.082	-.050	-.002	.147**	-.131**	-.378**	-.181**	-.035	-.164**	1.000																	
Y12	-.048	-.156**	-.164**	.085	-.171**	-.207**	-.412**	-.323**	-.095	-.173**	.659**	1.000																
Y13	-.142**	-.202**	-.186**	-.071	-.180**	-.141**	-.308**	-.269**	-.085	-.145**	.505**	.666**	1.000															
Y14	-.046	-.091	-.082	-.069	-.142**	-.128*	-.264**	-.212**	-.078	-.050	.385**	.527**	.588**	1.000														
Y15	.395**	.345**	.332**	.289**	.391**	.283**	.379**	.448**	.323**	.268**	-.179**	-.323**	-.368**	-.261**	1.000													
Y16	.300**	.289**	.257**	.205**	.320**	.310**	.351**	.324**	.268**	.178**	-.104*	-.282**	-.293**	-.398**	.538**	1.000												
Y17	-.046	.050	.055	.059	.052	.021	.087	.103*	-.094	.019	-.144**	-.264**	-.332**	-.314**	.256**	.343**	1.000											
Y18	-.081	.090	.111*	.040	.076	.116*	.101*	.134**	-.010	-.017	.292**	.505**	.511**	.451**	.268**	.335**	.461**	1.000										
Y19	.360**	.321**	.293**	.199**	.372**	.353**	.443**	.482**	.308**	.313**	.296**	-.356**	-.393**	.365**	.496**	.482**	.135**	.275**	1.000									
Y20	.234**	.267**	.257**	.256**	.383**	.313**	.227**	.158**	.205**	.252**	-.023	-.079	-.016	.025	.216**	.096	.072	.099*	.158**	1.000								
Y21	.123*	.263**	.303**	.244**	.183**	.193**	.053	.071	.065	.119*	.017	-.020	.029	.148**	.101*	.033	.040	.103*	.032	.545**	1.000							
Y22	.668	.301**	.147**	.121*	.068	.059	.008*	.003	.034	.108*	-.022	.032	.071	.120*	.065	-.033	.016	.066	-.047	.598**	.659**	1.000						
X1	.133*	-.053	.048	-.001	.081	.063	.063	.142**	.092	.017	-.032	-.123*	.181**	-.146**	.064	.139**	.004	.024	.177**	-.074	-.235**	-.324**	1.000					
X2	-.014	.041	.047	.057	.076	.121*	-.015	.089	.013	.083	.028	.064	-.029	.016	.018	.052	.021	.113*	.074	-.171**	-.053	-.151**	.088	1.000				
X3	-.053	.025	.049	.019	.040	.069	-.119*	.015	.011	.002	.070	-.032	-.037	-.032	.010	.008	.030	.082	-.023	-.217**	-.125*	-.187**	.005	.521**	1.000			
X4	.118*	.088	.137**	.165**	.091	.043	.049	.062	.025	.066	-.015	-.001	.019	.041	.134**	.017	.061	.023	.029	.176**	.135**	.151**	-.077	-.159**	.186**	1.000		
X5	-.025	.014	.042	.021	-.024	-.055	-.069	-.036	-.072	-.026	.066	.012	.049	.085	.021	-.050	-.035	.037	-.083	.113*	.113**	.146**	-.196**	.007	.046	.125*	1.000	
X6	.004	.059	.061	.048	.026	.047	-.081	.038	.026	.026	.013	-.027	-.041	-.027	.022	-.028	.020	.058	-.013	-.218**	-.142**	-.202**	.097	.435**	.495**	-.113*	.053	1.000

** $p < .01$, * $p < .05$

จากตารางที่ 13 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 28 ตัวแปร พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ส่วนใหญ่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ด้านส่วนบุคคล (Y15) เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นมากที่สุด ส่วนตัวแปรอายุ (X2) และตัวแปรรายได้ (X3) เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ๆ น้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงแต่ละตัว พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง -0.51 ถึง 0.75 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในตัวแปรแฝงความพึงพอใจในการทำงานที่มีค่าสูงสุด คือ ความสำเร็จ (Y2) กับการได้รับการยกย่อง (Y3) มีค่าเท่ากับ 0.75 ในตัวแปรแฝงสุขภาพจิต ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ สภาพจิตใจ (Y7) กับ สมรรถภาพของจิตใจ (Y8) มีค่าเท่ากับ 0.50 ในตัวแปรแฝงความเครียด ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ ความเครียดด้านอารมณ์ (Y12) กับความเครียดด้านปัญญา (Y13) มีค่าเท่ากับ 0.67 ในตัวแปรแฝงความฉลาดทางอารมณ์ ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านส่วนบุคคล (Y15) กับความฉลาดทางอารมณ์ด้านระหว่างบุคคล (Y16) มีค่าเท่ากับ 0.54 ในตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ การใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอน (Y21) กับการใช้คอมพิวเตอร์ติดต่อสื่อสารและค้นหาข้อมูล (Y22) มีค่าเท่ากับ 0.66

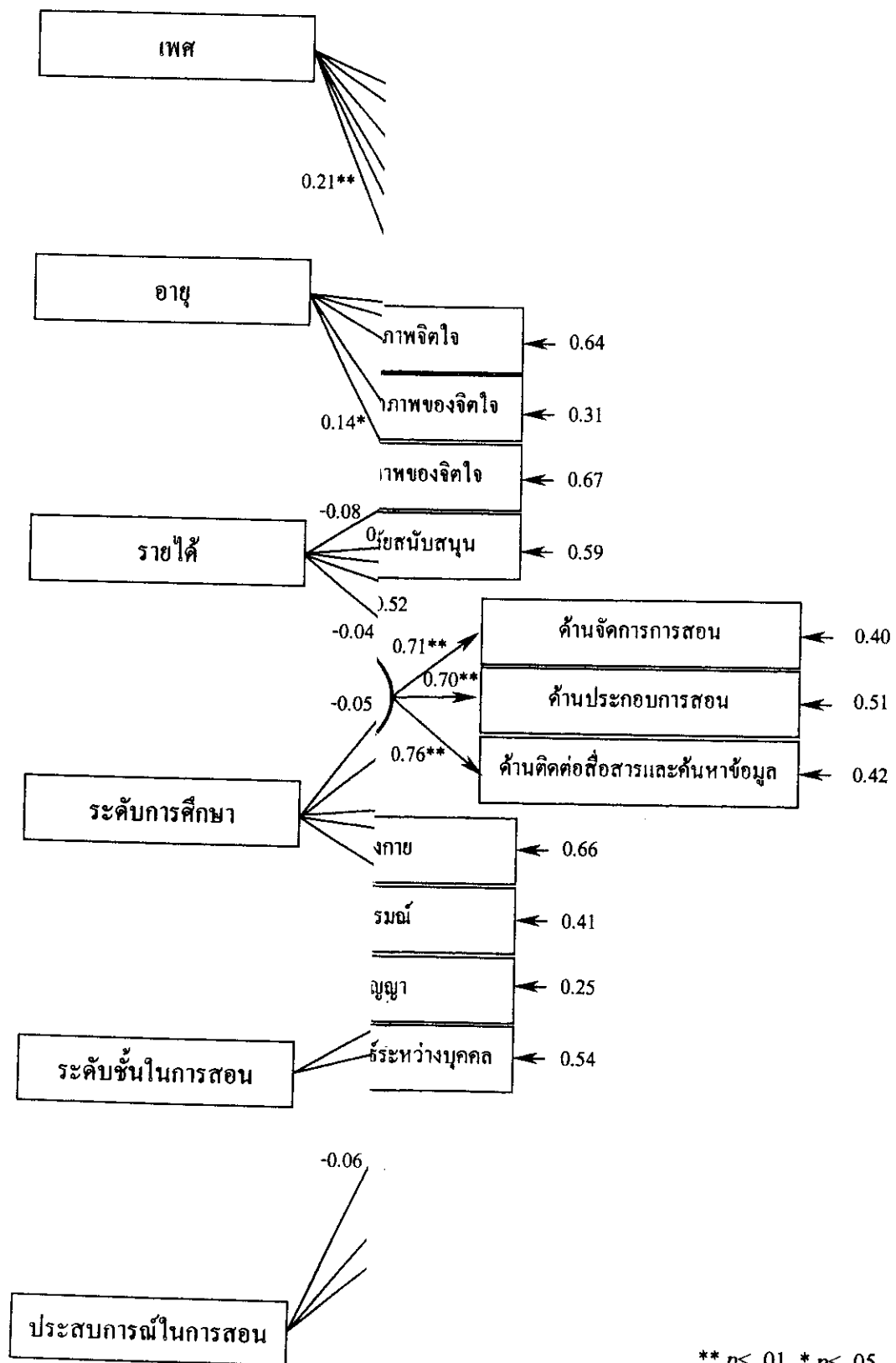
เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการใช้คอมพิวเตอร์กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงอื่น พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติเป็นค่าบวก โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในช่วง 0.10 - 0.30 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าสูงสุดระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงแรงจูงใจในการทำงาน กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการใช้คอมพิวเตอร์ คือ ตัวแปรแรงจูงใจในการทำงาน (Y1) กับตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์จัดการการสอน (Y20) มีค่าเท่ากับ 0.23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าสูงสุดระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความพึงพอใจในการทำงาน กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการใช้คอมพิวเตอร์ คือ ตัวแปรการได้รับการยกย่อง (Y3) กับตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอน (Y21) มีค่าเท่ากับ 0.30 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าสูงสุดระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงสุขภาพจิต กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการใช้คอมพิวเตอร์ คือ ตัวแปรปัจจัยสนับสนุน (Y10) กับตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์จัดการการสอน (Y20) มีค่าเท่ากับ 0.25 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าสูงสุดระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความเครียด กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการใช้คอมพิวเตอร์ คือ ตัวแปรความเครียดด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Y14) กับตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอน (Y21) มีค่าเท่ากับ 0.15

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าสูงสุดระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความฉลาดทางอารมณ์ กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงการใช้คอมพิวเตอร์ คือ ตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ ด้านส่วนบุคคล (Y15) กับตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์จัดการการสอน (Y20) มีค่าเท่ากับ 0.22

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ภายนอก (X1) ถึง (X6) กับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝง (Y1) ถึง (Y22) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติมีทั้งค่าความสัมพันธ์ที่เป็นบวกและลบ มีความสัมพันธ์อยู่ในช่วง -0.32 ถึง 0.18 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าสูงสุด คือ ตัวแปรเพศ (X1) กับตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ติดต่อสื่อสารและค้นหาข้อมูล (Y22) มีค่าเท่ากับ -0.32 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าต่ำสุด คือ ตัวแปรเพศ (X1) กับตัวแปรแรงจูงใจในการทำงาน (Y1) มีค่าเท่ากับ 0.11

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการใช้คอมพิวเตอร์ของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการใช้คอมพิวเตอร์ของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามสมมติฐานที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงดังภาพที่ 4

** $p < .01$, * $p < .05$

QUARE = 0.48; *Chi-square* = 47.85; *df* = 122; *p* = 1.00

ภาพที่ 4 โมเดลการวัดและโมเดลสมก

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์แยกค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการใช้คอมพิวเตอร์
ของครูตามสมมติฐานที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตัวแปรผล	COM			JMOT			JSAT			MENT			STRESS			EQ		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
X1	-0.27** (0.22)	-0.01 (0.14)	-0.26** (0.27)	0.12** (0.14)	-0.04 (0.15)	0.17** (0.14)	-0.05 (0.18)	0.13** (0.14)	-0.18** (0.19)	0.16* (0.16)	0.13* (0.17)	0.03 (0.20)	-0.13* (0.16)	-0.15* (0.20)	0.01 (0.23)	0.21** (0.17)	-	0.21** (0.17)
X2	-0.06 (0.10)	0.15** (0.08)	-0.21** (0.11)	0.03 (0.09)	0.11* (0.09)	-0.09 (0.09)	-	-	-	-	-	-	0.09 (0.12)	-0.09 (0.08)	0.18* (0.13)	0.14* (0.10)	-	0.14* (0.10)
X3	-0.15* (0.09)	0.02 (0.04)	-0.17* (0.10)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
X4	0.11 (0.18)	0.13** (0.13)	-0.02 (0.21)	0.13** (0.14)	0.18** (0.18)	-0.05 (0.18)	0.22** (0.20)	0.06 (0.13)	0.16* (0.20)	0.10* (0.14)	0.10* (0.14)	-	-	-	-	0.17** (0.18)	-	0.17** (0.18)
X5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.09* (0.03)	-0.02 (0.02)	0.11* (0.03)	-	-	-
X6	-0.09* (0.08)	-0.09* (0.08)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0.08 (0.13)	0.06 (0.11)	-0.14* (0.15)	-	-	-

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ตัวแปรผล	COM			JMOT			JSAT			MENT			STRESS			EQ		
ตัวแปรสาเหตุ	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
JMOT	-0.22*	-0.01	-0.21*	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.22**	-0.18	0.41**	-	-	-
	(0.09)	(0.06)	(0.10)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	(0.07)	(0.14)	(0.15)	-	-	-
JSAT	0.32**	-0.13	0.44**	0.57**	-0.27	0.84**	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	(0.10)	(0.08)	(0.13)	(0.15)	(0.17)	(0.09)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
MENT	0.21*	0.25*	-0.04	0.45**	0.45**	-	0.54**	-0.26	0.80**	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	(0.11)	(0.11)	(0.12)	(0.08)	(0.08)	-	(0.11)	(0.23)	(0.27)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
STRESS	0.21	-0.14	0.35**	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	(0.17)	(0.14)	(0.11)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
EQ	0.37**	-0.09	0.45**	0.45**	0.45**	-	-	-	-	0.64**	0.19	0.45**	-0.59**	0.30	-0.89**	-	-	-
	(0.08)	(0.11)	(0.16)	(0.67)	(0.67)	-	-	-	-	(0.11)	(0.12)	(0.15)	(0.09)	(0.21)	(0.24)	-	-	-

Chi-square = 47.85; $p = 1.00$; $df = 122$; $GFI = 0.99$; $AGFI = 0.97$; $CFI = 1.00$; $RMSEA = 0.00$;

Standardized RMR = 0.02; Largest Standardized Residual = 1.67

R-SQUARE ของการใช้คอมพิวเตอร์เท่ากับ 0.48

** $p < .01$, * $p < .05$

ตัวแปรสังเกตได้	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9
ความเที่ยง	1.00	0.60	0.57	0.53	0.67	0.65	0.36	0.69	0.34
ตัวแปรสังเกตได้	Y10	Y11	Y12	Y13	Y14	Y15	Y16	Y17	Y18
ความเที่ยง	0.41	0.34	0.59	0.75	0.46	0.65	0.32	0.02	0.09
ตัวแปรสังเกตได้	Y19	Y20	Y21	Y22	X1	X2	X3	X4	X5
ความเที่ยง	0.68	0.60	0.49	0.58	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
ตัวแปรสังเกตได้	X6								
ความเที่ยง	1.00								
ตัวแปรแฝง		JMOT	JSAT	MENT	STESS	EQ	COM		
ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์		0.30	0.26	0.39	0.33	0.08	0.48		

ผลการวิเคราะห์โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการใช้ออมพิวเตอร์ของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ผลการทดสอบค่าไค-สแควร์มีค่าเท่ากับ 47.85; ค่า p เท่ากับ 1.00 ที่องศาอิสระเท่ากับ 122; ค่า GFI เท่ากับ 0.99; ค่า $AGFI$ เท่ากับ 0.97; ค่า CFI เท่ากับ 1.00; ค่า $RMSEA$ เท่ากับ 0.00; ค่า $Standardized\ RMR$ เท่ากับ 0.02; ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 1.67 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ (2.00) กราฟคิวพล็อตมีความชันกว่าเส้นทแยงมุม และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของตัวแปรตาม คือ ตัวแปรการใช้ออมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ 0.48 แสดงว่า ตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรการใช้ออมพิวเตอร์ได้ร้อยละ 48

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรการใช้ออมพิวเตอร์ พบว่า ตัวแปรการใช้ออมพิวเตอร์ได้รับอิทธิพลรวมจากตัวแปรเพศ มีค่าเท่ากับ -0.27 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรเพศ มีค่าเท่ากับ -0.26 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแรงจูงใจในการทำงาน ตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน และตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ -0.01 แสดงว่าเพศเป็นสาเหตุให้เกิดการใช้ออมพิวเตอร์ ตัวแปรการใช้ออมพิวเตอร์ได้รับอิทธิพลรวมจากตัวแปรอายุ มีค่าเท่ากับ -0.06 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรงเท่ากับ -0.21 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรความเครียดและตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์มีค่าเท่ากับ 0.15 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าอายุเป็นสาเหตุให้เกิดการใช้ออมพิวเตอร์

ตัวแปรการใช้ออมพิวเตอร์ได้รับเฉพาะอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรรายได้ มีค่าเท่ากับ -0.17 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ารายได้เป็นสาเหตุให้เกิดการใช้ออมพิวเตอร์

ตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ได้รับเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรระดับการศึกษาผ่านตัวแปรความพึงพอใจในการทำงานและตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ 0.13 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าระดับการศึกษาเป็นสาเหตุให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์

ตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ได้รับเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรประสบการณ์ในการสอนผ่านตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ -0.09 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าประสบการณ์ในการสอนเป็นสาเหตุให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์

ตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ได้รับอิทธิพลรวมจากตัวแปรแรงจูงใจในการทำงาน มีค่าเท่ากับ -0.22 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ -0.21 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ -0.01 แสดงว่าแรงจูงใจในการทำงานเป็นสาเหตุให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์

ตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ได้รับอิทธิพลรวมจากตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน มีค่าเท่ากับ 0.32 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ 0.44 มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .01 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแรงจูงใจในการทำงาน มีค่าเท่ากับ -0.13 แสดงว่าความพึงพอใจในการทำงานเป็นสาเหตุให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์

ตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ได้รับเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรสุขภาพจิตผ่านตัวแปรความพึงพอใจในการทำงานมีค่าเท่ากับ 0.25 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าสุขภาพจิตเป็นสาเหตุให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์

ตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ได้รับเฉพาะอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ 0.35 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าความเครียดเป็นสาเหตุให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์

ตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ได้รับอิทธิพลรวมจากตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ 0.37 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ 0.45 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรสุขภาพจิตและตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ -0.09 แสดงว่าความฉลาดทางอารมณ์เป็นสาเหตุให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลทางตรง พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์มี 7 ตัวแปร คือ เพศ อายุ รายได้ แรงจูงใจในการทำงาน ความพึงพอใจในการทำงาน ความเครียด และความฉลาดทางอารมณ์ โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ 0.45 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าครูที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าเป็นสาเหตุให้ใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าครูที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำกว่า รองลงมาได้แก่ ตัวแปรความพึงพอใจในการทำงานมีอิทธิพล

ทางตรงต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ 0.44 มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .01 แสดงว่าครูที่มีความพึงพอใจในการทำงานมากกว่าเป็นสาเหตุให้ใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าครูที่มีความพึงพอใจในการทำงานน้อยกว่า ตัวแปรความเครียดมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ 0.35 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าครูที่มีความเครียดมากกว่าเป็นสาเหตุให้ใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าครูที่มีความเครียดน้อยกว่า ตัวแปรเพศมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ -0.26 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าครูที่เป็นเพศชายเป็นสาเหตุให้ใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าครูที่เป็นเพศหญิง ตัวแปรอายุมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ -0.21 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าครูที่มีอายุน้อยกว่าเป็นสาเหตุให้ใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าครูที่มีอายุมากกว่า ตัวแปรแรงงูใจในการทำงานมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ -0.21 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูที่มีแรงงูใจในการทำงานน้อยกว่าเป็นสาเหตุให้ใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าครูที่มีแรงงูใจในการทำงานมากกว่า และตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์น้อยที่สุดคือตัวแปรรายได้ มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ -0.17 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูที่มีรายได้น้อยกว่าเป็นสาเหตุให้ใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าครูที่มีรายได้มากกว่า

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลทางอ้อม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์มี 8 ตัวแปร คือ ตัวแปรเพศ ตัวแปรอายุ ตัวแปรระดับการศึกษา ตัวแปรประสบการณ์ในการสอน ตัวแปรแรงงูใจในการทำงาน ตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน ตัวแปรสุขภาพจิต และตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ โดยตัวแปรสุขภาพจิตมีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์มากที่สุดผ่านตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน มีค่าเท่ากับ 0.25 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รองลงมาได้แก่ ตัวแปรอายุมีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ผ่านตัวแปรความเครียดและตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ 0.15 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรระดับการศึกษามีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ผ่านตัวแปรความพึงพอใจในการทำงานและตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ 0.13 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรประสบการณ์ในการสอนมีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ผ่านตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ -0.09 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรความพึงพอใจในการทำงานมีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ผ่านตัวแปรแรงงูใจในการทำงาน มีค่าเท่ากับ -0.13 ตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์มีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ผ่านตัวแปรสุขภาพจิตและตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ -0.09 ตัวแปรเพศมีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ผ่านตัวแปรแรงงูใจในการทำงาน ตัวแปรความพึงพอใจ

ในการทำงาน และตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ -0.01 และตัวแปรแรงจูงใจในการ
ทำงานมีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ผ่านตัวแปรความเครียดมีค่าเท่ากับ -0.01

[illegible]

ตารางที่ 15 เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง

	JMOT	JSAT	MENT	STRESS	EQ	COM
JMOT	1.00					
JSAT	0.57	1.00				
MENT	0.53	0.68	1.00			
STRESS	-0.06	-0.23	-0.37	1.00		
EQ	0.46	0.54	0.64	-0.57	1.00	
COM	0.18	0.43	0.25	0.07	0.29	1.00

จากตารางที่ 15 เมื่อพิจารณาตารางเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีทั้งที่เป็นค่าบวกและค่าลบ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงที่มีค่าเป็นบวกสูงสุด คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความพึงพอใจในการทำงานกับตัวแปรแฝงสุขภาพจิต มีค่าเท่ากับ 0.68 แสดงว่าความพึงพอใจในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาพจิตในระดับค่อนข้างสูง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงสุขภาพจิตกับตัวแปรแฝงความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ 0.64 แสดงว่าสุขภาพจิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความฉลาดทางอารมณ์ในระดับค่อนข้างสูง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงแรงงูใจในการทำงานกับตัวแปรแฝงความพึงพอใจในการทำงาน มีค่าเท่ากับ 0.57 แสดงว่าแรงงูใจในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการทำงานในระดับปานกลาง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความพึงพอใจในการทำงานกับตัวแปรแฝงความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ 0.54 แสดงว่าความพึงพอใจในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความฉลาดทางอารมณ์ในระดับปานกลาง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงแรงงูใจในการทำงานกับตัวแปรแฝงสุขภาพจิต มีค่าเท่ากับ 0.53 แสดงว่าแรงงูใจในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาพจิตในระดับปานกลาง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงแรงงูใจในการทำงานกับตัวแปรแฝงความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ 0.46 แสดงว่าแรงงูใจในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความฉลาดทางอารมณ์ในระดับปานกลาง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความพึงพอใจในการทำงานกับตัวแปรแฝงการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ 0.43 แสดงว่าความพึงพอใจในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้คอมพิวเตอร์ในระดับปานกลาง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความฉลาดทางอารมณ์กับตัวแปรแฝงการใช้

คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ 0.29 แสดงว่าความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้คอมพิวเตอร์ในระดับค่อนข้างต่ำ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงสุขภาพจิตกับตัวแปรแฝงการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ 0.25 แสดงว่าสุขภาพจิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้คอมพิวเตอร์ในระดับค่อนข้างต่ำ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงแรงงูใจในการทำงานกับตัวแปรแฝงการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ 0.18 แสดงว่าแรงงูใจในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้คอมพิวเตอร์ในระดับต่ำ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงที่มีค่าเป็นบวกต่ำสุด คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความเครียดกับตัวแปรแฝงการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ 0.07 แสดงว่าความเครียดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้คอมพิวเตอร์ในระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงที่มีค่าเป็นลบสูงสุด คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความเครียดกับตัวแปรแฝงความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ -0.57 แสดงว่าความเครียดมีความสัมพันธ์ทางลบกับความฉลาดทางอารมณ์ในระดับปานกลาง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงสุขภาพจิตกับตัวแปรแฝงความเครียด มีค่าเท่ากับ -0.37 แสดงว่าสุขภาพจิตมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในระดับค่อนข้างต่ำ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความพึงพอใจในการทำงานกับตัวแปรแฝงความเครียด มีค่าเท่ากับ -0.23 แสดงว่าความพึงพอใจในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในระดับค่อนข้างต่ำ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงที่มีค่าเป็นลบต่ำสุด คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงแรงงูใจในการทำงานกับตัวแปรแฝงความเครียด มีค่า -0.06 แสดงว่าแรงงูใจในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในระดับต่ำ

การพัฒนาโมเดลประหยัด (Parsimonious Model)

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และสมชาติ สว่างเนตร (2535, หน้า 53) กล่าวว่า หลักการที่สำคัญประการหนึ่งทางวิทยาศาสตร์ก็คือ การใช้ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรสาเหตุในจำนวนที่น้อยที่สุดมาอธิบายปรากฏการณ์ที่กำลังสนใจศึกษาให้ได้มากที่สุด หรือมุ่งอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามให้ได้ค่าสูงสุดนั่นเอง หลักการนี้เรียกว่าหลักความประหยัด (Principle of Parsimony) ซึ่งเมื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์เส้น โยง (Path Analysis) หรือการวิเคราะห์แบบจำลองทางโครงสร้างของลิสเรล (LISREL Structural Model) หมายความว่า รูปแบบจำลองในการวิเคราะห์ลักษณะดังกล่าว ควรจะมีความสลับซับซ้อนน้อยที่สุด หรือมีเส้น โยงระหว่างตัวแปรอิสระหรือตัวแปรสาเหตุกับตัวแปรตามหรือตัวแปรผลในจำนวนที่น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นเท่านั้น ดังนั้นในทางปฏิบัติ นักวิจัยทางวิทยาศาสตร์สังคมและพฤติกรรม จะตัดสินใจเลือกรูปแบบจำลองที่ง่ายที่สุดเพื่อใช้อธิบายปรากฏการณ์ที่ตนกำลังสนใจมากกว่าการใช้รูปแบบจำลองที่สลับซับซ้อนกว่า กล่าวอีก

นับหนึ่งรูปแบบจำลองที่มีจำนวนเส้นโยงน้อยย่อมมีความสอดคล้องกับหลักของความประหยัดในทางวิทยาศาสตร์ยิ่งกว่ารูปแบบจำลองที่มีจำนวนเส้นโยงมากกว่า หากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า รูปแบบจำลองทั้ง 2 สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามสุดท้ายหรือปรากฏการณ์ที่มุ่งศึกษาได้ในระดับเท่าเทียมกันหรือใกล้เคียงกันมากจนถือได้ว่าไม่มีความแตกต่างกัน

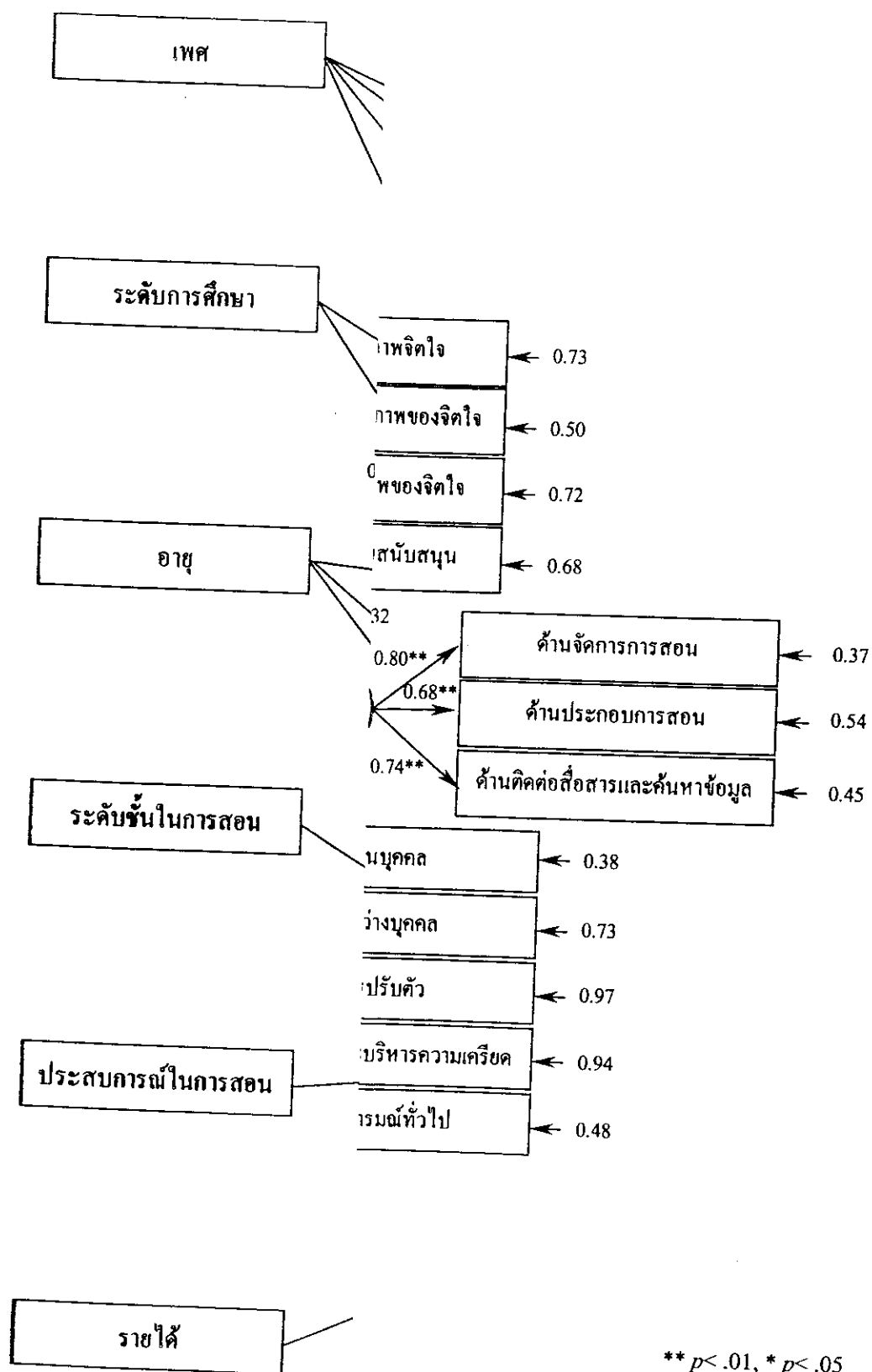
วิธีการตัดทอนพารามิเตอร์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเพื่อพัฒนาให้เป็น โมเดลประหยัด มี 2 วิธี ได้แก่

1. การตัดทอนพารามิเตอร์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติออกไปจากรูปแบบจำลองพร้อมกันทีเดียว วิธีนี้มีความสะดวกรวดเร็วมาก และให้ผลถูกต้องและเชื่อถือได้ ถ้าพารามิเตอร์ที่ถูกตัดทิ้งไม่มีค่าค่อนข้างต่ำหรือใกล้กับศูนย์ แต่ในกรณีที่พารามิเตอร์มีค่าใกล้เคียงกับเกณฑ์ตัดสินใจของนัยสำคัญทางสถิติ วิธีดังกล่าวอาจจะไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะว่าการตัดทอนพารามิเตอร์พารามิเตอร์ตัวใดตัวหนึ่งออกไปจากรูปแบบจำลองที่กำลังทดสอบอยู่ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่าของพารามิเตอร์ที่จะต้องคำนวณกันใหม่โดยปราศจากพารามิเตอร์หรือผลกระทบที่มีค่าต่ำจนถือว่าไม่สำคัญจากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งก่อน

2. การตัดทอนพารามิเตอร์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติออกไปจากรูปแบบจำลองทีละตัว วิธีนี้จะทำการตัดพารามิเตอร์ออกไปทีละตัวและคำนวณหาค่าสถิติที่เกี่ยวข้องกันใหม่ จนกว่าจะได้รูปแบบจำลองที่ได้รับการสนับสนุนจากข้อมูลเชิงประจักษ์ เป็นรูปแบบจำลองที่ง่ายที่สุด และมีประสิทธิภาพสูงในการอธิบายปรากฏการณ์ที่เรา กำลังสนใจศึกษาอยู่ ข้อเสียสำหรับการตัดทอนพารามิเตอร์ตามวิธีทีละขั้นนี้ก็คือการสิ้นเปลืองเวลาและทรัพยากรมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการวิเคราะห์รูปแบบจำลองที่พารามิเตอร์จำนวนมากไม่มีนัยสำคัญ

ดังนั้นในโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการใช้ออมพิวเตอร์ของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังภาพที่ 4 จะเห็นได้ว่าโมเดลยังไม่เป็นโมเดลประหยัด เนื่องจากมีจำนวนเส้นทางที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติอยู่เป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยได้ทดลองตัดพารามิเตอร์ทั้ง 2 วิธี พบว่า วิธีที่ 1 คือการตัดทอนพารามิเตอร์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติออกไปจากรูปแบบจำลองพร้อมกันทีเดียวให้ผลดีกว่า กล่าวคือเส้นทางที่มีนัยสำคัญยังอยู่ครบ และพบว่าค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของโมเดลประหยัดสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรการใช้ออมพิวเตอร์ได้ดีกว่าค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของโมเดลสมมติฐาน ด้วยวิธีนี้จึงทำให้ผู้วิจัยได้โมเดลประหยัด

โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการใช้ออมพิวเตอร์ของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ปรับเป็นโมเดลประหยัด แสดงดังภาพที่ 5

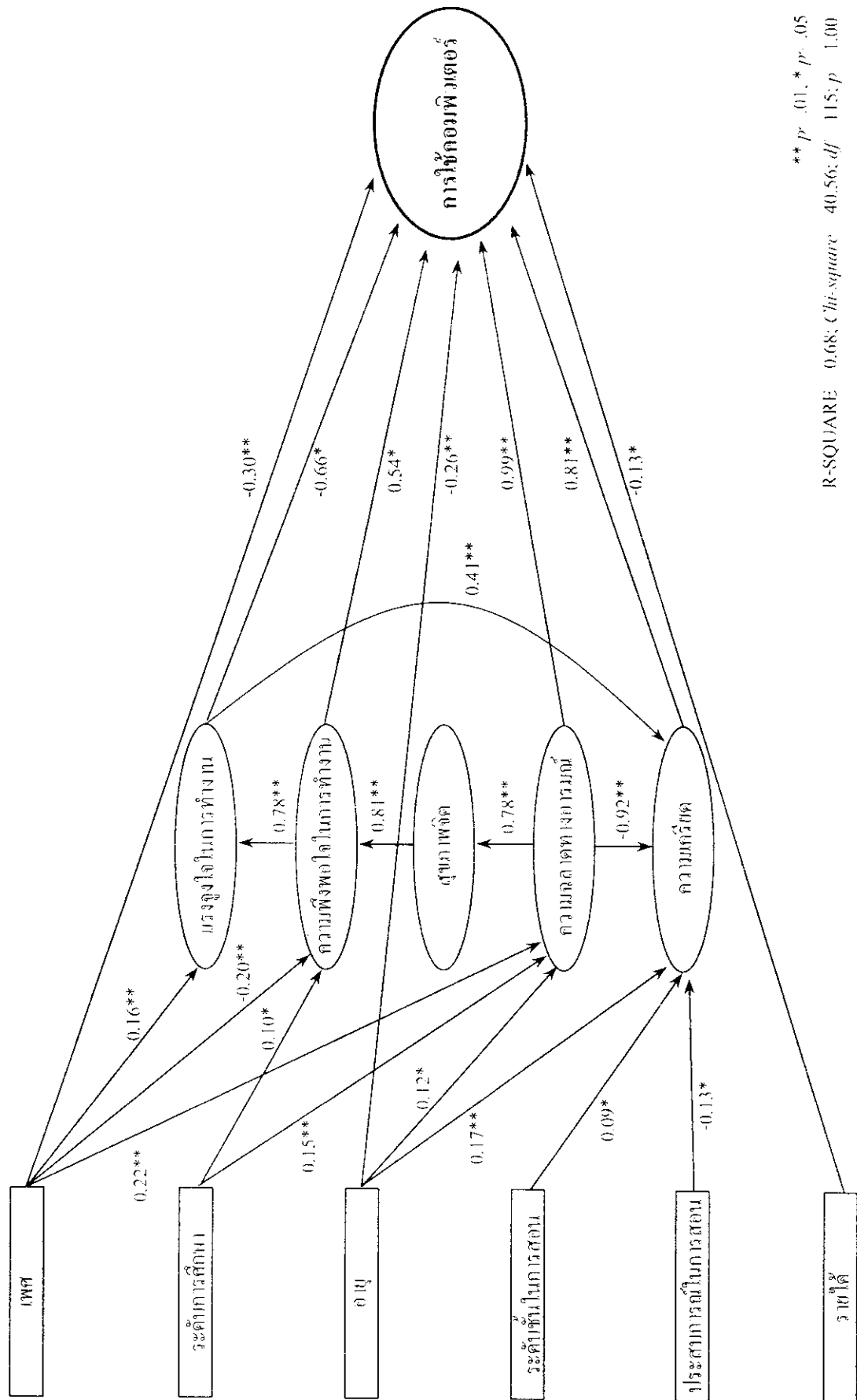

LMARE = 0.68; Chi-square = 40.56; $df = 115$; $p = 1.00$

ภาพที่ 5 โมเดลการวัดและโมเดลสม

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์แยกค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการใช้ออมพิวเตอร์ของครูที่ปรับเปลี่ยนโมเดลประยุกต์

ตัวแปรผล ตัวแปรสาเหตุ	COM			JMOT			JSAT			MENT			STRESS			EQ		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
X1	-0.31** (0.23)	-0.02 (0.17)	-0.30** (0.30)	0.11* (0.14)	-0.05 (0.13)	0.16** (0.14)	-0.06 (0.17)	0.14** (0.11)	-0.20** (0.15)	0.17** (0.14)	-0.16** (0.13)	-0.16** (0.17)	-0.22** (0.17)	-0.16** (0.13)	-0.16** (0.17)	-0.22** (0.17)	-0.22** (0.17)	-0.22** (0.17)
X2	-0.07 (0.10)	0.19* (0.13)	-0.26** (0.14)	0.06* (0.05)	0.06* (0.05)	- (0.05)	0.08* (0.06)	0.08* (0.06)	- (0.06)	0.09* (0.07)	0.09* (0.07)	- (0.07)	0.12* (0.09)	-0.09* (0.07)	0.17** (0.10)	0.12* (0.09)	- (0.09)	0.12* (0.09)
X3	-0.13* (0.09)	- (0.09)	-0.13* (0.09)	- (0.09)	- (0.09)	- (0.09)	- (0.09)	- (0.09)	- (0.09)	- (0.09)	- (0.09)	- (0.09)	- (0.09)	- (0.09)	- (0.09)	- (0.09)	- (0.09)	- (0.09)
X4	0.09** (0.08)	0.09** (0.08)	- (0.08)	0.15** (0.12)	0.15** (0.12)	- (0.12)	0.19** (0.16)	0.10** (0.10)	0.10* (0.12)	0.12** (0.13)	-0.08* (0.12)	-0.08* (0.12)	0.15** (0.16)	-0.08* (0.12)	-0.08* (0.12)	0.15** (0.16)	- (0.16)	0.15** (0.16)
X5	0.07* (0.02)	0.07* (0.02)	- (0.02)	- (0.02)	- (0.02)	- (0.02)	- (0.02)	- (0.02)	- (0.02)	- (0.02)	0.09* (0.02)	0.09* (0.02)	- (0.02)	0.09* (0.02)	- (0.02)	0.09* (0.02)	- (0.02)	- (0.02)
X6	-0.10* (0.10)	-0.10* (0.10)	- (0.10)	- (0.10)	- (0.10)	- (0.10)	- (0.10)	- (0.10)	- (0.10)	- (0.10)	-0.13** (0.11)	-0.13** (0.11)	- (0.11)	-0.13** (0.11)	- (0.11)	-0.13** (0.11)	- (0.11)	- (0.11)

ภาพที่ 6 โมเดลสมการ โครงสร้างปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการใช้คอมพิวเตอร์ของครูที่ได้รับเป็นโมเดลประหัต

ตัวแปรสังเกตได้	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9
ความเที่ยง	1.00	0.59	0.56	0.54	0.67	0.65	0.27	0.50	0.28
ตัวแปรสังเกตได้	Y10	Y11	Y12	Y13	Y14	Y15	Y16	Y17	Y18
ความเที่ยง	0.33	0.34	0.60	0.75	0.47	0.62	0.27	0.03	0.06
ตัวแปรสังเกตได้	Y19	Y20	Y21	Y22	X1	X2	X3	X4	X5
ความเที่ยง	0.52	0.63	0.46	0.55	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
ตัวแปรสังเกตได้	X6								
ความเที่ยง	1.00								
ตัวแปรแฝง		JMOT	JSAT	MENT	STESS	EQ	COM		
ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์		0.62	0.66	0.61	0.66	0.08	0.68		

ผลการวิเคราะห์โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการใช้คอมพิวเตอร์ของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ผลการทดสอบค่าไค-สแควร์มีค่าเท่ากับ 40.56; ค่า p เท่ากับ 1.00 ทิ้งเสาอิสระเท่ากับ 115; ค่า GFI เท่ากับ 0.99; ค่า $AGFI$ เท่ากับ 0.98; ค่า CFI เท่ากับ 1.00; ค่า $RMSEA$ เท่ากับ 0.00; ค่า $Standardized\ RMR$ เท่ากับ 0.02; ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 1.57 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ (2.00) กราฟคิวพล็อตมีความชันกว่าเส้นทแยงมุม และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของตัวแปรตาม คือ ตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ 0.68 แสดงว่าตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ได้ร้อยละ 68

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ พบว่า ตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ได้รับอิทธิพลรวมจากตัวแปรเพศ มีค่าเท่ากับ -0.31 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ -0.30 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแรงจูงใจในการทำงาน ตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน และตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ -0.02 แสดงว่าเพศเป็นสาเหตุให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์

ตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ได้รับอิทธิพลรวมจากตัวแปรอายุมีค่าเท่ากับ -0.07 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรงเท่ากับ -0.26 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรความเครียดและตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์มีค่าเท่ากับ 0.19 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าอายุเป็นสาเหตุให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์

ตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ได้รับเฉพาะอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรรายได้ มีค่าเท่ากับ -0.13 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ารายได้เป็นสาเหตุให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์

ตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ได้รับเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรระดับการศึกษา ผ่านตัวแปรความพึงพอใจในการทำงานและตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ 0.09 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าระดับการศึกษาเป็นสาเหตุให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์

ตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ได้รับเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรระดับชั้นในการสอน ผ่านตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ 0.07 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าระดับชั้นในการสอนเป็นสาเหตุให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์

ตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ได้รับเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรประสบการณ์ในการสอนผ่านตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ -0.10 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าประสบการณ์ในการสอนเป็นสาเหตุให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์

ตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ได้รับอิทธิพลรวมจากตัวแปรแรงจูงใจในการทำงาน มีค่าเท่ากับ -0.33 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ -0.66 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ 0.33 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแรงจูงใจในการทำงานเป็นสาเหตุให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์

ตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ได้รับอิทธิพลรวมจากตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน มีค่าเท่ากับ 0.28 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ 0.54 มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .05 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแรงจูงใจในการทำงาน มีค่าเท่ากับ -0.26 แสดงว่าความพึงพอใจในการทำงานเป็นสาเหตุให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์

ตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ได้รับเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรสุขภาพจิต ผ่านตัวแปรความพึงพอใจในการทำงานมีค่าเท่ากับ 0.23 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าสุขภาพจิตเป็นสาเหตุให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์

ตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ได้รับเฉพาะอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ 0.81 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าความเครียดเป็นสาเหตุให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์

ตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ได้รับอิทธิพลรวมจากตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ 0.42 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ 0.99 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรสุขภาพจิตและตัวแปรความเครียด แสดงว่าความฉลาดทางอารมณ์เป็นสาเหตุให้เกิดการใช้คอมพิวเตอร์

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลทางตรง พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์มี 7 ตัวแปร คือ เพศ อายุ รายได้ แรงจูงใจในการทำงาน ความพึงพอใจในการทำงาน ความเครียด และความฉลาดทางอารมณ์ โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ตัวแปรความฉลาด

ทางอารมณ์ มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ 0.99 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าครูที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าเป็นสาเหตุให้ใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าครูที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำกว่า รองลงมาได้แก่ ตัวแปรความเครียดมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ 0.81 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าครูที่มีความเครียดมากกว่าเป็นสาเหตุให้ใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าครูที่มีความเครียดน้อยกว่า ตัวแปรแรงงูใจในการทำงานมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ -0.66 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูที่มีแรงงูใจในการทำงานน้อยกว่าเป็นสาเหตุให้ใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าครูที่มีแรงงูใจในการทำงานมากกว่า ตัวแปรความพึงพอใจในการทำงานมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ 0.54 มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .05 แสดงว่าครูที่มีความพึงพอใจในการทำงานมากกว่าเป็นสาเหตุให้ใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าครูที่มีความพึงพอใจในการทำงานน้อยกว่า ตัวแปรเพศมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ -0.30 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าครูที่เป็นเพศชายเป็นสาเหตุให้ใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าครูที่เป็นเพศหญิง ตัวแปรอายุมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ -0.26 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าครูที่มีอายุน้อยกว่าเป็นสาเหตุให้ใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าครูที่มีอายุมากกว่า และตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์น้อยที่สุด คือตัวแปรรายได้ มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ -0.13 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูที่มีรายได้น้อยกว่าเป็นสาเหตุให้ใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าครูที่มีรายได้มากกว่า

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลทางอ้อม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์มี 9 ตัวแปร คือ ตัวแปรเพศ ตัวแปรอายุ ตัวแปรระดับการศึกษา ตัวแปรระดับชั้นในการสอน ตัวแปรประสบการณ์ในการสอน ตัวแปรแรงงูใจในการทำงาน ตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน ตัวแปรสุขภาพจิต และตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ โดยตัวแปรแรงงูใจในการทำงานมีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์มากที่สุด ผ่านตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ 0.33 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รองลงมาได้แก่ ตัวแปรสุขภาพจิตมีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ผ่านตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน มีค่าเท่ากับ 0.23 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรอายุมีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ผ่านตัวแปรความเครียดและตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ 0.19 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรประสบการณ์ในการสอนมีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ผ่านตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ -0.10 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรระดับการศึกษามีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ผ่านตัวแปรความพึงพอใจในการทำงานและตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ 0.09 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรระดับชั้นในการสอนมีอิทธิพล

ทางอ้อมต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ ผ่านตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ 0.07 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์มีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ผ่านตัวแปรสุขภาพจิตและตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ -0.57 ตัวแปรความพึงพอใจในการทำงานมีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์ผ่านตัวแปรแรงจูงใจในการทำงาน มีค่าเท่ากับ -0.26 และตัวแปรเพศมีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรการใช้คอมพิวเตอร์น้อยที่สุดผ่านตัวแปรแรงจูงใจในการทำงาน ตัวแปรความพึงพอใจในการทำงานและตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ -0.02

[illegible]

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลทางตรงในตัวแปรอื่น พบว่า ตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรความเครียดมากที่สุด มีค่าเท่ากับ -0.92 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รองลงมาได้แก่ ตัวแปรความพึงพอใจในการทำงานมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรแรงงูใจในการทำงาน มีค่าเท่ากับ 0.78 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรสุขภาพจิตมีอิทธิพลทางตรงต่อ

ตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน มีค่าเท่ากับ 0.81 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรสุขภาพจิต มีค่าเท่ากับ 0.78 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรแรงงูใจในการทำงานมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ 0.41 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรเพศมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ 0.22 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรเพศมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน มีค่าเท่ากับ -0.20 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรอายุมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ 0.17 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรเพศมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรแรงงูใจในการทำงาน มีค่าเท่ากับ 0.16 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรระดับการศึกษามีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ 0.15 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรระดับการศึกษามีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน มีค่าเท่ากับ 0.10 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรอายุมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ 0.12 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรประสบการณ์ในการทำงานมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ -0.13 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรระดับชั้นในการสอนมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรความเครียด มีค่าเท่ากับ 0.09 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 17 เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง

	JMOT	JSAT	MENT	STRESS	EQ	COM
JMOT	1.00					
JSAT	0.77	1.00				
MENT	0.64	0.78	1.00			
STRESS	-0.05	-0.23	-0.45	1.00		
EQ	0.50	0.60	0.78	-0.71	1.00	
COM	0.16	0.44	0.33	0.07	0.30	1.00

จากตารางที่ 17 เมื่อพิจารณารางเมทริกซ์สหสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีทั้งที่เป็นค่าบวกและค่าลบ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงที่มีค่าเป็นบวกสูงสุด คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความพึงพอใจในการทำงานกับตัวแปรแฝงสุขภาพจิต มีค่าเท่ากับ 0.78 แสดงว่า

[illegible]

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงที่มีค่าเป็นลบสูงสุด คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความเครียดกับตัวแปรแฝงความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเท่ากับ -0.71 แสดงว่าความเครียดมีความสัมพันธ์ทางลบกับความฉลาดทางอารมณ์ในระดับค่อนข้างสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงสุขภาพจิตกับตัวแปรแฝงความเครียด มีค่าเท่ากับ -0.45 แสดงว่าสุขภาพจิตมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในระดับปานกลาง ค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงความพึงพอใจในการทำงานกับตัวแปรแฝงความเครียด มีค่าเท่ากับ -0.23 แสดงว่าความพึงพอใจในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในระดับค่อนข้างต่ำ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงที่มีค่าเป็นลบต่ำสุด คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงแรงงูใจในการทำงานกับตัวแปรแฝงความเครียด มีค่า -0.05 แสดงว่าแรงงูใจในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในระดับต่ำ